

Lezen: Matteüs 5:13-16; 1 Korintiërs 9:19-23; 1 Korintiërs 14:23-25; 1 Petrus 2:9-12

Thema: Communicatie; Korte preek omdat ook Bob Fu als spreker aanwezig zal zijn

https://www.youtube.com/watch?v=zLE-mDDVE_s

Ook doop Elisabeth Lotte Henriëtte van Winden (Liselot) (Matthijs, Mariëlle, Willem en Anna-Fien)

Lieve mensen,

Het delen van het evangelie draait om communicatie. In daden, in woorden. Wat breng je over? Wie heb je op het oog? En nog belangrijker misschien de vraag: waarom wil je eigenlijk communiceren? Je komt met die vragen zomaar uit bij de fundamenten van je kerk-zijn. Vandaar dat de vergadering van woensdag ook om wezenlijke dingen gaat. Hopelijk krijgen we daarover een goed gesprek.

Ik wil in deze preek een aantal lijnen neerleggen. Hier en daar wat prikkelen. Om woensdag en in het vervolg het gesprek goed op gang te brengen.

Slide   **Kerk-zijn in Rotterdam: in de stad, voor de stad**

Slide: Zout moet zijn smaak niet verliezen

Jezus zegt het: jullie zijn het zout van de aarde. Dat is nogal een uitspraak. Het is niet eens een opdracht. Het is een constatering. Als je volgeling van Jezus bent. En ook een

groep volgelingen, zoals een kerk. Of een kring. Als je volgeling van Jezus bent, dan ben je zout van de aarde. Als het goed is, dan is dat zo. Dat gaat vanzelf als je op de goede manier kerk bent. Zout van de aarde.

Van de aarde. Smaakmakers voor je omgeving. Jouw aanwezigheid werkt door. En dus is er heel veel 'grensverkeer' tussen de kerk en de wereld. Als het goed is. Jullie gaan hier straks weer vandaan. Voor het grootste deel van je leven begeef je je buiten de kerk. Maar je draagt de boodschap wel mee. Jouw aanwezigheid daar doet er toe. Verlengstuk van Jezus ben je. Petrus schrijft dat ook: *wij zijn samengeroepen, uitgenodigd om Gods grote daden te verkondigen.*

Belangrijk dus dat je opgeladen wordt binnen de gemeenschap van de kerk. Om tot zegen te zijn. Om zout te zijn. En dan is het ook belangrijk dat je je smaak niet verliest. Daarom: wat betreft de inhoud van de boodschap mag er geen water bij de wijn. Dat is best een uitdaging. Want die inhoud is, zoals de Bijbel ook zegt, niet 'naar de mens'. Bijvoorbeeld genade. Maar ook dat je het zelf niet redt. En ook niet *hoeft* te maken. Dat is een lastige boodschap. Ook niet altijd prettig om te horen. Dat je afhankelijk bent. Niet voor de omgeving. Niet voor kerkleden. Het evangelie schuurt en schaaft in onze kapitalistische prestatie maatschappij. Daar moeten we niet voor weglopen.

Tegelijk: je kunt je smaak ook verliezen door te véél te willen zeggen. Als je overal accent op legt, dan benadruk je niks en wordt je boodschap grijs. Bijzaken moeten echt bijzaken zijn. Waar een kerk dus goed over na moet denken: wáár willen we smaak in geven? Voor kerkbezoekers en via hen ook voor onze omgeving. Wat vindt Jezus belangrijk dat we uitstralen en wat is daarvoor nodig? Daar op hameren. Dat steeds als kern benoemen. En van daar uit uitwerken. Dan heeft je boodschap kracht.

De Bergrede geeft daar een prachtig format voor. Het goede leven dat Jezus ons voorhoudt. Als we daar eens het verschil zouden kunnen maken. Wat zou dat sterk zijn.

Slide: Communicatie mag voor niemand
vervreemdend werken

Wij zijn geroepen om de grote daden te verkondigen van God. Dat is waarvoor we kerk zijn. Ik vind het prachtig hoe Paulus beschrijft in 1 Korintiërs 14. Het gaat daar over klanktaal. Onbegrijpelijke taal is dat. Paulus prijst dat in datzelfde hoofdstuk aan en geeft daar ook voorwaarden bij. Dus daar is *op zich* niks mis mee. Maar als het gaat om bijeenkomsten waar ook ongelovigen bij zijn. Dan zegt hij: je moet vooral profeteren! Begrijpelijk spreken. Verstaanbare woorden.

Naar nu vertaald: vermijd jargon. Ontdoe je van geheimtaal. Want mensen die niet geloven moeten ontdekt worden aan

hun gemis. Trouwens, dat gebruiken van duidelijke taal. Dat is van belang voor *iedereen*. Ook voor gelovigen. (1 Korintiërs 14 vers 19 citeren) De boodschap van Jezus is helder. Hij zelf zegt: zet je licht niet onder de korenmaat, maar op de standaard. Iedereen moet dat licht kunnen zien. Als je zoekers, twijfelaars, gelovigen en ongelovigen, oud en jong bij elkaar hebt. Dan moet ieder het kunnen begrijpen. Ook voor de vaste bezoekers, de leden van de kerk, is dat van levensbelang.

Dat je je aanpast aan je doelgroep. Qua taalgebruik. Dat zie je toch ook in je opvoeding. Als je je kinderen wilt laten kennismaken met Jezus. Dan gebruik je geen woorden als predestinatie of heilszekerheid. Nee, je past je aan aan het niveau van Liselot. Niet dat je de inhoud verandert. Nee, ze is geliefd en gewild door God. Hij zal voor haar zorgen. Daar mag ze zeker van zijn. Maar dat communiceer je op haar niveau.

Dat geldt dus ook voor de kerk. Want je wilt dat mensen kennismaken, steeds dieper en meer, met Jezus. Daarvoor mag alles uit de kast. In ieder geval moet de communicatie niet vervreemdend werken. Maar juist aantrekkelijk zijn. Mensen nieuwsgierig maken. En waar mogelijk van duidelijke richtingwijzers voorzien.

Slide: Inclusiviteit is kenmerk van de kerk

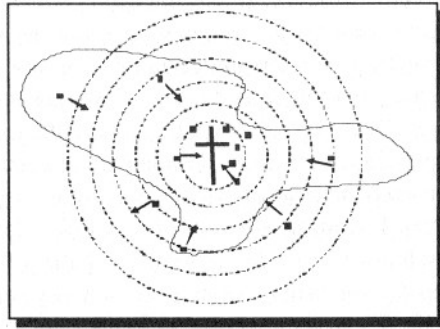
Wat zegt Paulus als hij zegt, dat hij voor de Joden als een Jood geworden is? En wat hij daar verder zegt. Wat bedoelt 'ie?

Eerst maar eens wat hij *niet* bedoelt: hij bedoelt niet dat je de *boodschap* aanpast. Dat zegt hij ook: ik laat de wet van God niet los. Maar vervolgens zegt hij iets dat daaraan ten grondslag ligt: ik heb mij onderworpen aan de wet van Christus. Welke wet is dat? Nou, dat kunnen we wel raden. Dat heeft te maken met liefde. Met dienen. Met je ego en je voorkeuren opzij zetten. Omdat je wilt dat iedereen dat mooie nieuws ziet en hoort. Ervaart en voelt. De liefde van Jezus motiveert je. Motiveert je om de ander te zoeken. Dat is wat hij *wel* bedoelt: altijd op zoek naar de ander. Omdat je Jezus ook aan hen gunt.

Betekent dat dan, dat de kerk voor kerkleden minder gaat zeggen? Gaan we ons zo richten op buitenstaanders, dat we onze vertrouwde vormen gaan verliezen? Dat we vreemdelingen worden in de kerk? Dat we alles maar moeten opofferen voor het bereiken van de ander? Waar ben ik in dit plaatje?

Het is een terechte vraag! En het mooie is: als je het eerste serieus neemt. Dat het zout zijn smaak niet mag verliezen. Dan heeft de kerk voor iedereen wat te bieden. Je zou het in dit plaatje kunnen vatten.

Slide:

Figuur 11: Christenzijn als middelpuntzoekende verzameling

Wat delen wij met alle mensen om ons heen? Ook met de niet-gelovigen? We delen met hen een verlangen. In deze gebroken wereld. We hebben het er al vaker over gehad. Verlangen naar heelheid (het oude woord 'heil'), naar vrede, naar rust, naar richting. Naar liefde, aanvaarding en gezien worden. En precies dat wil Jezus geven. Precies dat is de kern van de boodschap van de kerk. Dat verlangen wil Jezus vullen. En hij wil dat je steeds voller wordt van hem.

Dus als je verder weg van hem staat: zoeker, twijfelaar, nog niet gelovige. En als je heel dicht bij hem bent: al jaren gelovig, volgeling van Jezus. En iedereen daar tussen in. We hebben behoefte aan dezelfde boodschap. Aan dezelfde Jezus. We kunnen altijd nog voller worden van hem. Altijd nog groeien in geloof. Dus is de uitnodiging en uitdaging voor ieder mens hetzelfde. Inclusiviteit is een kenmerk van de kerk.

Ik ga afronden:

Deze preek kan je het gevoel geven dat je heel wat moet opofferen. En je weet misschien niet of je dat wel wilt

inleveren. Wat kan helpen is deze vraag: wie gun je de boodschap van het evangelie? Neem een concrete persoon in gedachten. En dan een persoon die óf zoekend, of ongelovig is. Je partner, je kind, een goede vriend of vriendin, een collega. Buren. Kijk dan eens door de ogen van diegene. Luister met de oren van diegene. Verlang de verlangens van diegene. Juist de liefde die je voor die persoon hebt maakt, dat je gemakkelijk jouw eigen voorkeuren wil offeren. Paulus die schrijft zelfs in Romeinen 9, dat hij zelf Christus zou willen kwijtraken om zijn volksgenoten die verbinding te gunnen.

Dat is de wet van Christus. Nou, dat kan helpen om na te denken over de communicatie van de kerk. We hebben een geweldige boodschap. Hoe bereiken we deze geweldige stad.

Amen